KATALOG

KLUBU PŘÁTEL EVROPSKÝCH VRCHOLŮ

10 let činnosti

PŘÁTELÉ EVROPSKÝCH VRCHOLŮ ZLÍN

SPORTOVNÍ KLUB PRO TURISTIKU, VYSOKOHORSKOU TURISTIKU A OB

P E V ZLÍN

★ FRIENDS OF EUROPEAN PEAKS ★ FREUNDE VON EUROPAISCHEN GIPFELN ★

U příležitosti vstupu do nového tisíciletí hodnotíme uplynulé milénium. Taky my se ohlížíme za posledním desetiletím v naší zájmové činnosti. Klub Přátel evropských vrcholů Zlín v roce 2000 slavil 10 let své činnosti. Za tuto dobu jsme uspořádali celkem 53 zájezdů většinou do zahraničí. Dáváme prostor každému, kdo přijde s dobrým nápadem a je ochotný jej zorganizovat.

U příležitosti tohoto výročí jsme pro Vás připravili informační katalog klubu. Najdete v něm historii klubu, přehledné informace o podmínkách členství, přihlašování na zájezdy, kontaktní adresy vedoucích a pohlížíme i do budoucnosti.

Z historie klubu

Orientační běh

Orientační běh v české republice si připomněl významné výročí - 50 let trvání. Právě před padesáti lety, 22.října 1950, se u nás uskutečnil první závod trojčlenných hlídek, organizován v našem regionu na Bunči v Chřibech, gottwaldovským oddílem turistů. Autorem vytýčených tratí na mapách v měřítku 1:75000 byl Zdeněk Němec. Pokus o nový druh sportovní soutěže po vzoru skandinávských zemí se vydařil. Od počátku r. 1952 probíhaly všechny celostátní soutěže postupovým klíčem přes okresní a krajské kola s vyvrcholením každoročně na mistrovství republiky. Po několika málo letech dospěl OB až k dnešní podobě. Nejrychlejší vývoj proběhl v šedesátých letech. Upustilo se od nošení zátěže v batohu a trojčlenné hlídky nahradily dvojice, dospělé a dorostenecké kategorie přešly na kategorie věkové a vojenské mapy nahradily mapy zvláštní s podrobně zmapovaným terénem v měřítku 1:15000. V roce 1968 se stává orientační běh samostatným sportovním odvětvím při ČSTV. Orientační běh se stal masovým sportem pro každý věk, sportem kde, běhají celé rodiny.

16 registrovaných závodníků OB v našem klubu většinou pochází z klubů rozpadajících se sportovních složek JZD Slušovice na počátku devadesátých let. Zúčastňujeme se závodů Valašské oblasti (12x do roka) a soutěží moravského žebříčku. Naše činnost je zájmová, vždyť věkem jsme vesměs veteráni a jednotni pod heslem „Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se.“ Roste nám také nadějná mládež a společně dosahujeme nás uspokojujících výsledků.

V roce 2000 jsme ve Valašské oblasti dosáhli tato umístění:

D10	Hančíková Katka	4.místo
	Otrusinová Lenka	11.místo
D12	Hančíková Barbora	2.místo
	Hančíková Hana	6. místo
D14	Otrusinová Jana	4. místo
H21	Kusák Ivan	13. místo
D35	Hančíková Hana	19. místo
H35	David Petr	2. místo
H35	Otrusina Milan	5. místo
	Hančík Roman	15. místo
H45	Novotný Jindra	4. místo
H55	Kusák Stanislav	8. místo
H65	Hančík Antonín	4. místo

V loňském roce získal Jindra Novotný na mistrovství Moravy v kategorii H60 1. místo. Vyvrcholením naší činnosti byla účast našich závodníků na republikové veteraniádě při 48. mistrovství republiky, kde získal Jindra Novotný 1.místo a Staňa Kusák místo 3.

Turistika

Po roce 1990, kdy se otevřela možnost navštívit místa, o kterých jsme jen snili, se datují první aktivity našeho klubu. Nadšenci v čele s „Panem Architektem“ Standou Kusákem, „ Panem Radou“ Jaroslavem Mikeskou a Romanem Hančíkem, organizují první zájezd do Itálie. Bez zbytečného otálení se skupiny turistů Stavoprojektu a vyznavačů klouzání na padácích z Otrokovic, ale i jednotlivých cestovatelů, vydávají na podzim téhož roku ještě na Dachstein.

Nelze zapomenout zejména na první zájezd, kdy po náročném putování historií i současností Velikého Říma a celé Itálie, kterou jsme před naší návštěvou znali pouze ze studentských časů a později zprostředkovaně z literatury, filmů a televize. Ožili jsme, jako pokropeni živou vodou, když vyrážíme od jezera Missurina překrásnou přírodou, toho rána umytou nočním deštěm, ke katedrálám vytvořeným matkou přírodou. Někteří kolegové na padácích se spustili s Monte Paterna kolem vápencových věží Tre Cime di Lavaredo do zeleně údolí.

Tato inspirativní cesta zřejmě vytvořila pevný základ pro snahu věnovat se poznávání nově otevřené Evropy a byla impulsem k vytvoření společnosti Přátel evropských vrcholů. Postupně zájezdů přibývá a vytváří se skupina přátel stejného zaměření, kterou sjednocuje trvalý zájem o poznávání a sportovně turistické podnikání v horách. Roku 1994 se upřesňují pravidla činnosti a klub registrujeme u ministerstva vnitra jako: Pří-

telé evropských vrcholů Zlín - sportovní klub pro turistiku, vysokohorskou turistiku a orientační běh. Navazujeme na vytvářející se tradici předchozích zájezdů a roste počet členů klubu:

- rok 1995 –52 členů
- rok 1996 - 73 členů
- rok 1997 - 79 členů
- rok 1998 - 92 členů
- rok 1999 - 104 členů
- rok 2000 - 110 členů

Od roku 1995 obohacujeme náš program o zimní přechod Slovenského ráje, který zařazujeme do programu každý druhý rok. V roce 2000 přibývá lyžařský přejezd Jeseníků. Každoročně od roku 95 pořádáme Besedu u kamen s promítáním diapozitivů se značným zájmem členů klubu i dalších účastníků našich zájezdů. Perspektivu a celkové směřování klubu ovlivňují všichni aktivní členové, zejména však vedoucí zájezdů, kteří jsou rok od roku lepší. Téměř celoročně se zamýšlíme nad programem dalšího roku, abychom mohli navrhnout variabilní program zájezdů, který uspokojí všechny skupiny zájemců různě kondičně i psychicky vybavené.

Seznam zájezdů od počátku naší činnosti

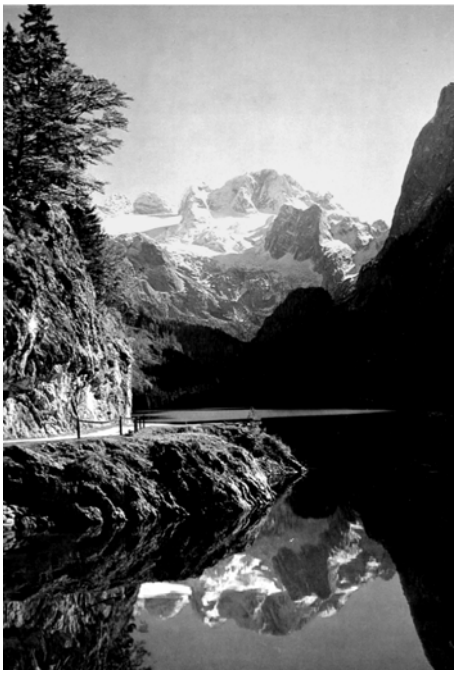
1990
1 Velká cesta-Itálie
2 Dachstein, Hochsvab
1991
3 Grossglockner–Wiesbachhorn
4 Ötztaler Alpen, Dolomity II
1992
5 Antelao, Venediger
6 Řecko
1993
7 Hochswab
8 Berchtesgaden,Wiesbachhorn
9 Anglie, Skotsko
1994
10 Velká Fatra
11 Totesgebirge
12 Wilder Keiser a Stubaier Alpen
13 Matterhorn
1995
14 Slovenský ráj
15 Javorníky
16 Velká Fatra
17 Schladminger Tauern
18 Julské Alpy
19 Španělsko, Portugalsko
20 Gosaukamm
21 Vysoké Tatry
22 Nízké Tatry
1996
23 Höllengebirge
24 Dolomity a Mare Adriatico
25 Hochkönig a Steinernesmeer
26 Pod Mount Blanc, nebo na vrchol
27 Oravské Beskydy a okolí
1997
28 Slovenský ráj
29 Nízké Taury
30 Brenta – Lago di Garde
31 Hochkönig II
32 Nízké Tatry jinak
1998
33 Roháče, Choč, Nízké Tatry
34 Sau a Karavanken
35 Korsika
36 Polinik, Ankogel
37 Nízké Tatry
1999
38 Slovenský ráj
39 Jarní Slovensko – Roháče
40 Koralpe, Fischbacher Rax
41 Enstaler, Rottenmaner
42 Ortler
43 Nockberge, Ankogelgruppe
44 Podzimní Slovensko
2000
45 Jeseníky
46 Malá Fatra, Grůň
47 Malá Fatra, Bránica
48 Raxalpe, Hochlantsch, Weitschalpe
49 Karnische Alpen
50 Gesäuse
51 Bernina
52 Wetterstein Gebirge *neuskutečněno*
53 Vysoké Tatry

1990 Velká cesta Itálie

Po mnohaletém studiu literárních podkladů v době, kdy státní zřízení cesty do kapitalistické ciziny drasticky omezilo, vyrážíme bez zbytečného otálení za historickými památkami na Apeninský poloostrov. Protože cesta vede Alpami, podnikáme nesmělý průzkum Dolomit i Taur. Po prohlídce Benátek, pokračujeme do Ferrary, Boglone, Florencie, Pisy, Říma, San Marina, Rimini, Padovy. Dnes již pouze vzpomínáme na obrovské dojmy a nezapomenutelné pocity, kdy jsme se poprvé ocitli před kampanilou na náměstí San Marco, prohlíželi panoráma Florencie od Davida na Piazzale Michangiolo, budili turisty v portálu katedrály v Pise. Nikdy nelze také zapomenout na Vatikán, Coloseum a posezení na španělských schodech. Tre Cime di Lavaredo působily na nepřipraveného návštěvníka jako pohádkový svět svým rozměrem i osvětlením v odpoledním slunci. Před koncem zájezdu jsme ještě vyjeli na Franz Josef Höhe pod Grossglocknerem s vycházkou v dešti na Hofmans Hütte a přes Hochtor ukončili cestu na Zell am See.

Dachstein, Hochsvab

Koncem září vyráží autobus řízený F.Skovajsou (později vyznamenaným titulem „vysokohorský řidič“) znovu na Vídeň k jezeru Erlaufsee a dále přes Mariazell do Weichsebodenu odkud podnikáme neskutečně dlouhou aklimatizační túru po hřebenu Hochswabu. Ráno vystupujeme na Halstatský ledovec, obouváme mačky, kšírujeme se do sedáků a nejbližším hřebenem vzhůru na vrchol. Dostáváme se však pouze asi do poloviny výstupu, kdy nastávají těžkosti: návěje sněhu jsou strmější, neprošlapané, cesta zabezpečená lany je pod ledem. Nastává zlomová chvíle osudového rozhodnutí-jak se píše v literatuře. Rozumnější ustupují, blázni s vypůjčeným druhým lanem postupují dále. Cesta vzhůru na vrchol končí. Gratulace a vrcholové foto u kříže. Dále možný přechod je pro led zamítnut a rozhodnuto, že cestu zpátky slaníme stejně jako naši rychlejší přátelé. Lehko se slaňuje tomu, kdo to umí, hůře tomu, kdo se to musí učit až ve výškách kolem 3000 m na ledovaté skále. Vše dobře končí a po noci na Simony Hütte odjíždíme.

Grossglockner – Wiesbachhorn I

Na začátku prázdnin a pod vlivem paragleidmannů vyrážíme na nejvyšší vrchol Rakouska, včetně přechodu z Franz-Josef Höhe do Kaprunu a lyžováním na ledovci Smiedinge Kees. Tentokrát jaksi není čas na aklimatizaci. Po přenocování na parkovišti nastupujeme přes ledovec Pasterzen Kees cestou Hofmannsweg na ledovec stejného jména. Výstup na Erzherzog Johan H. se protahuje až do oběda a únava odrazuje mnohé z dalšího postupu. Počasí se však údajně lepší a borci postupují výše. Někteří až na Grossglockner, někteří na Kl. Gross. Cesta zpět, velmi namáhavá v rozbředlém sněhu, končí po zastávce na Hofmans H. až po 21hod. Po noci velmi obtížné, protože brýle musí být na očích stále i když slunce zrovna nepálí, vyrážejí zdatnější na bivak K.Maixe pod Klockerin a déle na Wiesbachhorn a do Kaprunu. Jiní na Oberwalder H. a autobusem do Kaprunské doliny. Lanovkou v tunelu na Alpin Centrum a na Kitschsteinhorn. Sestup po tajícím ledovci sedlem Kammer Sch. a po břehu přehrady Wasserfalboden nemá konce. Lépe se daří lyžařům, kteří po dnu stráveném v ráji sjezdařů lanovkou sjíždějí k autobusu. Náročný program mohli splnit pouze kondičně zdatní jedinci s dobrou morálkou, přesto se pobyt ve vysokohorském prostředí, všem zalíbil.

Ötztaler Alpen

V polovině září vyrážíme do doliny Ötztal a busem k led.Rottenbachferner. Po noclehu na Braunschweiger H., dlouhou ledovcovou túrou zdoláváme druhý nejvyšší vrchol Rakouska Wildspitze a kráčíme k chatě Breslauer H. Další den se, jak je už zvykem, borci vyčlení a pokračují samostatně k vrcholu Fuchtkogel. Větší část výpravy zdolává nižší vrcholy kolem chaty Vernagt H. Ráno ojíždíme do Dolomit, ubytujeme se v Campitellu a ráno začínáme na Marmoladě. Úžasné výhledy v okruhu 360°. Tří 3000 vrcholy , které jsme zdolali během tří dnů a zmokli jenom při sestupu z Tofany poslední den zájezdu utvrzují rozhodnutí znovu se vrátit do hor zeleně, bílých štítů a tmavomodro-modrého nebe.

1992

Antelao-Venediger

I přesto, že jsme na tomto zájezdě zkusili vodu ve všech skupenství, zhlédli jsme nejkrásnější místa Dolomit. Zejména oblast Lavareda se známou siluetou Tre Cime se vrývají do paměti. Po příjezdu na Grossvenediger, překrásná atmosféra na chatě Neue Prager Hütte a zdolání vrcholu to jsou hlavní rysy zájezdu. Škoda jen, že nevyšel konec zájezdu a pro špatné počasí, které ani druhý den v oblasti Kützbülu se nemíní umoudřit, odjíždíme o den dříve.

Řecko

Zájezd "Bulharsko-Řecko 92" se nepodařilo realizovat pro malý počet zájemců. Přihlašujeme se proto u CK DONAMO, která pořádá zájezd s podobným programem. Odjíždíme motelbusem už poloválečnou Jugoslávií do Suluně a dále na Meteoru, Delfy, Korintskou šíjí na Pellopones do Mykén a Nauplyonu, a pak zpět do Atén, abychom zájezd završili výstupem na sídlo bohů Olympos. Dojmy ze zájezdu, který doplnil naše studijní znalosti, zanechávají stopy pro naše další počínání. Potvrzuje se, že právě zde v Antickém Řecku je kolébka evropské kultury a vzdělanosti,ukazuje se, že architektura Velkého Říma má původ vzniku zde a nikoliv na Apeninském poloostrově jak jsme se mylně domnívali po návštěvě Itálie. Samostatnou kapitolu chvály vyžaduje řecké azurovo-modré moře s téměř prázdnými plážemi a věčně sálajícím sluncem.Výstup na Olymp jsme měli pečlivě nastudován a rozvržen na dva dny. Povedl se podle plánu. Upozorňujeme však na značnou obtížnost sestupu z chaty Spirios Agapitos na parkoviště.

1993

Berchtesgaden a Wiesnbachhorn

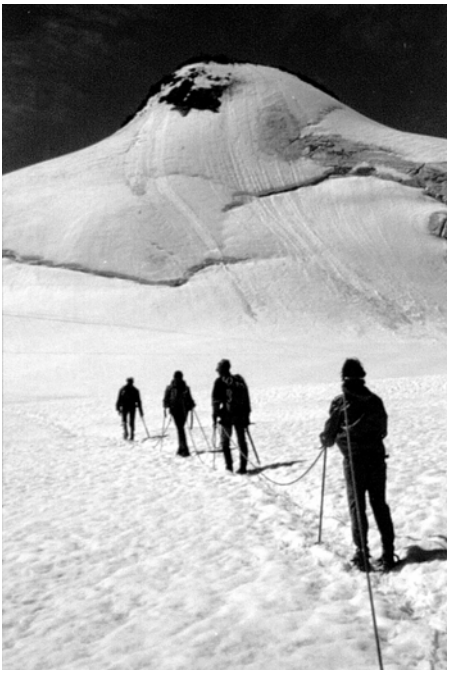
Autobus nás vysazuje na silnici nad Berchtesgadenem. Balíme batohy a vystupujeme pod stěny Watzmannu. Ráno nás čeká klettersteig přes vrcholy. Cesta je všude jištěna s německou důkladností. Krásné vyhlídky do údolí s převalující se mlhou, modré nebe a zářící slunce jsou odměnou za vynaloženou námahu. Sestup zpříjemňuje koupání v přírodních vanách. Den počasím vynuceného odpočinku na Purtscheller Haus, z oken kterého je vidět Hitlerovo sídlo. Sestup v zimním počasí přes Hoher Göll do údolí k jezeru Königsee. Odtud přejezd na druhou část do Vysokých Taur. Tady je plánovaný přechod z Franz Josef Höhe do Kaprunu s výstupem na Wiesbachhorn. Cestu zakončil noční okruh Vídní. Tato vydařená akce se v našem klubu stále připomíná.

Anglie, Skotsko

Odjíždíme ze Žďáru nad Sázavou přes noční Brusel do Dunkerque, pak trajektem do Rammsgate, abychom absolvovali velký okruh zeměmi Spojeného Království od Canterbury k jezeru Loch Ness a výstupem na nejvyšší horu ostrova Ben Nevis, odkud cesta pokračovala zpět k jihu přes Glasgow, Lake District, Stratford, Windzor do Londýna. I po letech stále jasně vidíme nekonečné plochy květů vřesu a vřesovce pokrývající růžovofialovou barvou skotské kopce až na obzor, zeleň a starobylost měst, stejně jako pozůstatky Římské civilizace reprezentované Hadriánovou zdí nebo úzkými kamennými mosty a komunikacemi situovanými v přímkách bez ohledu na možnosti moderní automobilové dopravy. Londýn, moderní evropské velkoměsto s Tower Bridgem, typickými taxíky a dvoupatrovými autobusy, které jezdí zásadně vlevo, parlamentem, před kterým vedle sebe stojí pomníky Olivera Cromwella i panovníků, které popravoval.

1994

Wilder Kaiser a Stubaier Alpen

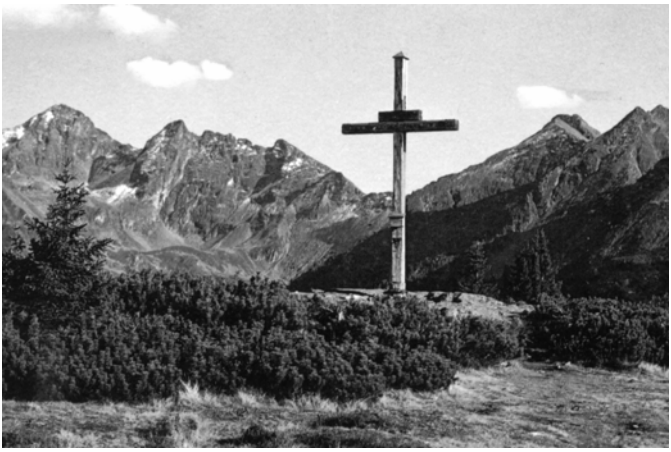
Pohoří Wilder Kaiser se u nás zapsalo svými rozpálenými vápencovými stěnami. Po výstupu stínem severní stěny, na vrcholu Ellmauer Haltu hledali všichni místo, kde by se dalo skrýt před pálícím sluncem. Po sestupu via ferratou byl příjemný až večer u chaty Gruttenhütte a pohledy na Taury orámované zapadajícím sluncem, které jsme obdivovali při vaření večeře. Další den měl odvahu přejít jižní stěnu v poledním žáru málokdo. Většina dala přednost ochlazení v průzračných vodopádech a jezírkách. Po noční bouřce všichni uvítali plánovaný přejezd do království ledovců Stubaiských Alp, poměrně lehký výstup na Zuckerhütl, ležící na rakousko-italské hranici, zkoušení jištění na ledu při sestupu a procházky kolem chaty Sulzenauhütte. Pak už jen sestup údolím kolem řítících se vodopádů a rázovitých stavení k autobusu a odjezd, přes známou oblast Raxalpe, plnou květů, domů.

Matterhorn

Tato dokonale modelovaná hora, objevující se ve všech prospektech o Švýcarsku musí učarovat i nepřátelům hor. V této oblasti Alp není možné podnikat túry ve velké skupině. Proto program byl rozdělen na několik menších skupin, které si túry přizpůsobily své výkonnosti. Základnou pro všechny byl kemp v Täschi, posledním pro motoristy dostupném městě, před známým Zermattem. Samotný vrchol Matterhornu měli někteří členové na dosah, přesto zvítězil rozum a vrchol nám zůstal napříště. I tak ranní sestup ze Solveihütte v čerstvě napadaném sněhu byl pro naše dva členy velmi náročný. Úspěch slavili ti, kteří se vydali z Gornergradského hřebene přes ledovec Gornergletscher na nejvyšší vrchol v masívu Monte Rosy, 4634 m vysokou Dufourspitze. I členové, kteří se toulali údolím pod švýcarskými čtyřtisícovkami a malebným Zermattem, poznali krásu Walliského kraje. Zájezd ukončilo seznámení s údolím Sas Fee, prohlídka Bernu a Gründenwaldu. Nakonec ještě příslib, že jsme tu nebyli naposledy.

1995

Schladminger Tauern

Jarní zájezd do probouzejících se hor začal tradičním vybalováním na náměstí ve světoznámém lyžařském centru Obertauern. Klidným výstupem pod množstvím lanovek do Seekarscharte kolem jezera Berghüttensee na Lungauer Steier. Kalkspitze a potom po hřebeni na východ a sestup rozbředlým sněhem i vodou do doliny Obertal do osady Stockeralm. Po kratším čekání na klubové fotografy se přesouváme na parkoviště pod chatu Schönwetter H. a v dešti do teple vytopené klubovny. V ranním slunci pokračujeme na Gumpeneck a hřebenem dále, potom sestup údolím a úbočím do Donersbachwaldu. Příjemné ubytování s možností vaření v dokonale vybavené kuchyni nás naladí na další túru v této oblasti - na vrchol Börneck a Ahorn Kogel. Odpoledne déšť˙a úprk na chatu, večer velmi zdařilý večírek na rozloučenou s panem xxx majitelem chaty. Ráno se vydáváme na zpáteční cestu. Zdařilý zájezd na kterém jsme dokázali překonat nepřízeň počasí, nenaučili jsme se chodit v mokrém sněhu, proslavili slivovici, zn.Fanoš Vývlečka Trnava, daleko za našimi hranicemi.

Julské Alpy

Tentokrát se náš zájem obrátil do Slovinských vápencových Alp. Přestože nepatří k nejvyšším, vyvolal nadšení hlavně u nejmladších účastníků, kterých zde byla silná skupina. Sedlo Vršič dosahujeme klikatící se silnicí po zoufalém vzdychání autobusu. Tady ve výšce 1611 m nad mořem na příjemné chatě zakládáme první výškový tábor, odkud vyrážíme na okolní vrcholy. Zejména výstup k Jalovci nám dává poznat opravdové velehory. Odtud pak následuje přechod až pod národní horu Triglav dosahující výšky 2863m. Vrchol Triglavu se nám sice zdolat nepodařilo, ale náročný přechod hřebene s výstupy na vrcholy v okolí sedla Vršič, zakončený pobytem u Jadranského moře v chorvatském Vrsaru a výletem do istrijské Puly, řadí zájezd k vydařeným akcím.

1996

Dolomity

Večer po vydařeném výstupu pilířem na Col Rosá vystřídal déšť, vítr, zamračená obloha a jen ojedinělé slunečné chvíle, které nás provázeli v oblasti světoznámé Cortiny di Ampezo. Záchranou, před přicházející nocí, byl pro všechny promočené účastníky opuštěný salaš pod Tofanou a příští slunečný den. Přes tuto nepřízeň počasí někteří z nás stanuli na 3225 m vysoké Tofaně di Rozes. Pobyt u moře ve známém letovisku Caorle s výbornou zmrzlinou a procházka po Benátkách zakončily tento deštivý zájezd.

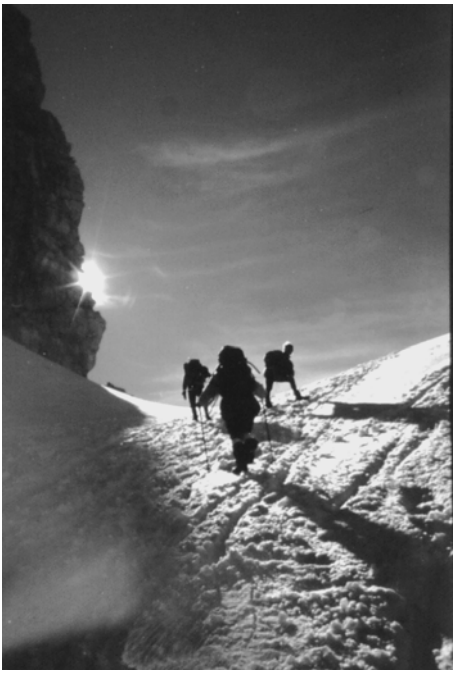

Mont Blanc

Pečlivě vypracovaný program zájezdu „Pod Mont Blanc nebo na vrchol“ zpočátku zaujal asi 20 zájemců, časem však zájem upadl. Rozhodli jsme se zájezd redukovat na počet 8, umožňující cestovat obytnou avii. Po aklimatizační túře uprostřed cesty z Arlbergpasu na Vallugu pokračujeme do Chamonix na parkoviště pod lanovku v les Houches. Ve dvou skupinách pak zahajujeme výstup klasickou cestou přes Aig.du Gouter. Borci lanovkou na Belevue a Tramwaí na Nid d. Augile a pak pěšmo až na A.Gouter. Béčko aklimatizačně pěšky na Belevue, tramwaí na N.d.A. a déle na chatu Tete Rousse. Po nezdařeném prvním pokusu družstva A, další den ve 4 hodiny ráno je jasno a obě družstva se pokusí o nový výstup. Počasí se však opět kazí a všichni (někteří po kratším bloudění na plošině Dome du Gouter) se vracejí pěšky a tramwaí na základnu do avie na parkovišti le Houches. Další den oblačného počasí jdeme do Chamonix, předpověď je nadějná, 5 hochů se rychle rozhoduje o další pokus, tentokrát z Aig. du Midi, vysílačkou pozveme automobil do Chamonix, balíme a poslední lanovkou vyjíždíme na A. di Midi, nalézáme ubytování na Ref. des. Cosmigues a brzy ráno (kolem 3 hod.) zahajujeme, někteří druhý a někteří třetí, pokus o výstup na vrchol. Po devíti hodinách a různých problémech, kolem poledne dosahujeme vrcholu (údajně) nejvyšší hory Evropy. Jako každý obtížnější výstup je nutno postupovat promyšleně: počasí, sněhové podmínky, fysická a duševní kondice jsou podmínkou pro úspěch.

1997

Brenta

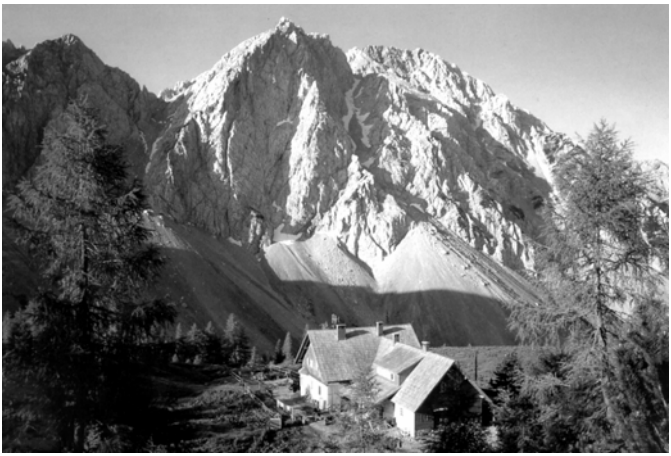
Po deštivém prvním dnu, byl přechod této největší skupiny Dolomit i pobyt u Lago di Garde, ve znamení slunce. Škoda, že sníh a led, který nestačil roztát, nám znemožnil projít via ferratou na Cima Brenta. Další přechod byl bez problémů. Rozmístění chat dává možnost volit vhodné trasy pro obě skupiny. Ojedinělý zážitek železné cesty Ettore Castiglioni zakončil nekonečný sestup ze zavřené Rif. Garbari do Pinzola. Po nočním přemístění do kempu v Pinzolu a raním přejezdu k jezeru Garda, byla lahůdkou nejtěžší via ferrata v jižních Dolomitech na Monte Garzolé, přestože její začátek většinu zájemců záhy odradil. Koupání v Lago di Garde, u lázeňské Rivy, bylo jen pro otužilce, proto dáváme přednost masážím v teplém potoku protékajícím u kempu v Arcu, kde jsme byli ubytovaní. Někteří vyzkoušeli i cvičné skály u Arca, využívané horolezci.

Hochkönig II

Počasí v loňském roce nám nepřálo, proto s novou nadějí přijíždíme v polovině září do sedla Filzensattel a po silničce na Aueralm se dostáváme do strmého výstupu po skalách na plató ledovce Übergosseneralm, to vše za krásného počasí a dobré viditelnosti, kdy se nám rozšiřují výhledy na hřebeny Dientener Berge a za ním na Vysoké Taury s krásným štítem Wiesbachhorn. Namahavé stoupání vystřídá pochod po ledovci a závěrečný výšvih na hlavní vrchol s rekonstruovanou chatou F.E.Matras Haus. Za pěkného počasí, mírného větříku, provádíme identifikaci vrcholů, které známe z předcházejících zájezdů. Od Bischovsmütze, Dachsteinu po Gross Wenediger a také dvou ledovcových vrcholů, jejichž jména se nám nepodařilo stanovit. Později jsme je vychutnali – byly to Hochalmspitze a Ankogel. Ráno sestupujeme na Mitterfeldalm a traversem v zeleni alpských polan pod mohutnými stěnami masivu znovu k autobusu, na teplou noc pod širákem v silné vrstvě mechu. Ráno popojíždíme do městečka Wiesbach, vystupujeme k přehradě Diesbachstausee a na Ingolstäter Haus, potom dolů a po koupeli pod vodopádem k domovu. Spokojenost měli všichni, protože Hochkönig je „krgozor“ místo dalekého rozhledu.

1998

Saualpe a Karavanken Alpen

Jarní zájezd do jižního Rakouska začal jako obvykle testem kondice v nižším pohoří Sau Alpen s holými hřebeny a tedy dalekými rozhledy. V cílovém městečku Diex u orientační tabule zjišťujeme, že vidíme nejen hřeben Karavanek, kam se přesouváme, ale i Juliánské Alpy. Odpoledne přejezd do Zell-Pfare a výstup na Koschuta H. Ráno skoro zataženo. Jdeme však na Koschuta Turm a šilháme po cestě hřebenem na další chatu určenou v programu. Počasí není ideální, proto sestupujeme k autobusu a posouváme se na Klagenfurter H. V 7:00 vyrážíme na Klagenfurter Spitze a postupujeme dále po hřebeni za pěkného výhledu zejména na Juliánské Alpy až na chatu Na Golice ve Slovinsku. Odpoledne odpočinek a příprava na dlouhý úsek Golica–Kepa. Ráno vstáváme brzy a vycházíme dokončit započatý hřeben. S úsilím dorazíme na Kepu Mittagskogel, přesně včas, abychom zde zastihli přátele, kteří přišli z Berta H. a společně sestupujeme k autobusu. Hřebenové túry jsou ideální za dobrého počasí, rezervace noclehů a rozumné váhy batohu.

Korsika

6.srpna odjíždíme na náš dosud nejdelší zájezd. Cílem je francouzský ostrov Korsika. Po ranním přistání trajektu v Bastii zkoušíme poprvé korsické moře na pláži laMarana, které nás svou rozmanitostí provází po celou dobu pobytu. Odpoledne nasedáme do vyhřátého autobusu a ukrajujeme první kilometry úzkých silnic pod Monte Cinto. Přechod 2710 m vysokého vrcholu, charakteristická silueta Paglia Orby, Unescem chráněné Calanche, moderní hlavní město Ajacio s všudypřítomným Napoleonem, probouzející se starobylé městečko Sartene a nejjižnější skalní útvary vymodelované mořem u Bonifacia, které si prohlížíme i z paluby lodi. Odtud se obracíme k severu do hor. Procházíme kaskády Polischelu, Monte Rotondo s kulisou jezera Oriente a scházíme nekonečným údolím do bývalého hl. město Corte, ukrytého mezi vrcholy korsických hor. Nakonec jen pohledy na noční Bastii. To je jen zlomek dojmů, které v nás zanechal tento skalnatý kousek středomořské pevniny.

1999

Ortler

Odvážně plánovaná akce, kdy trasy denně vystupovaly do výšek nad 3000 m, díky krásnému počasí a dobré výkonnosti účastníků byla beze zbytku splněna. Naopak někteří členové skupiny A si přidali i trasu skupiny B, na Verdere Rotspitze. Zdolali jsme 8 vrcholů nad 3000m nadmořské výšky, mezi nimi i 3905 m vysoký vrchol Ortleru, který je hodnocený II.stupněm UIAA. Na tento nejvyšší vrchol vystoupila převážná část členů. Dva účastníci zdolali dokonce i ledovou Königspitze. Vydařil se taky přechod hřebenem do sousedního údolí Martteltalu, s vrcholy Monte Cevedale a Zufallspitz. Příjemná nálada posledního večera na Martelhütte, jen umocnila zařazení tohoto zájezdu mezi ty, na které budeme dlouho vzpomínat.

Ankogel

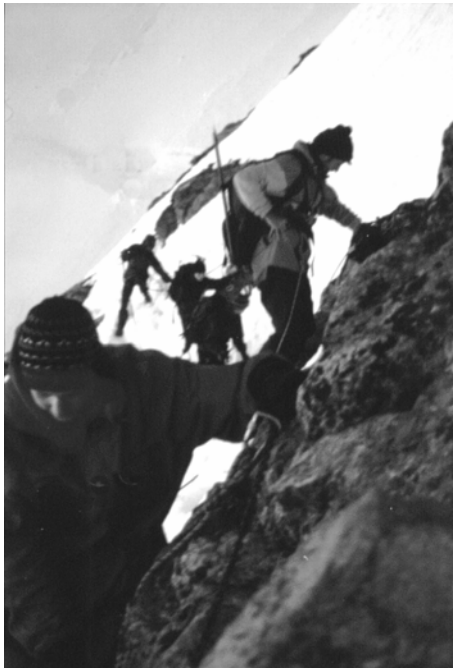
Po nezdaru z roku 98 se znovu pokoušíme o výstupy v této oblasti. V září přijíždíme do vesnice Turracher Höhe a provádíme aklimatizaci na hřebenu Nock Berge. Ráno se přesouváme kolem přehrady Gösskarspeicher na Geissener H. Zde výcvik vázání i slaňování pro méně zkušené. Po klidné noci postupujeme nejdříve smíšeným terénem, potom strmým ledovcem do sedla Steinerne Mandl a dále po sněhu a skále na vrchol Hochalm Sp.Po sestupu stejnou cestou se vydáváme pohodlným ledovcem do sedla Preimel Scharte a těžším úsekem sestupujeme na travnato kamenitý chodník vedoucí na Osnabricker H. Zde se setkáváme s přáteli, kteří přišli kolem přehrady Kölnbreinspeicher. Ráno jsme téměř všichni připraveni k výstupu na Ankogel, protože počasí přeje postupujeme rychle kolem vodopádu na potoku Fallbach po skále až k ledovci a pak poměrně bez potíží na vrchol. Po delším pobytu a vyhodnocení vrcholů na všech světových stranách, přecházíme na Hannover H. Ráno pak sestup do Malnitz k hotelu Alpenrose, kde čekal autobus. Pěkné počasí a dobrá kondice většiny účastníků umožnily absolvovat túry značné obtížnosti. Zájezd možno hodnotit jako jeden z nejúspěšnějších v dosavadní historii klubu.

Karnische Alpen

Čtyřdenní putování po hranici Rakousko-Italské, hřebenem Karnských Alp, bylo nezapomenutelným zážitkem 39 účastníků. Středně obtížný hřeben uspokojil i ty nejnáročnější milovníky nádherných výhledů. Obzvláště Italské Dolomity uchvacovaly svou členitostí a rozmanitostí z dříve nepoznaného směru. Rovněž úchvatný byl pohled na Lienzské Dolomity a za nimi se tyčící Vysoké Taury, s možností identifikace v předešlých létech zdolaných vrcholů.Volba přechodu umožňovala všem výběr trasy. Náročným se zdoláním nejvyšších vrcholů a méně zdatných cesty úbočím, jednou z italské a podruhé z rakouské strany hřebene. Celkem levné ubytování a hlavně krásné počasí přispěly ke zdárnému průběhu a pochopitelné spokojenosti.

Bernina

Toto je teprve třetí zájezd směřující na čtyřtisícový vrchol. První část zájezdu, výstup na vrchol Dizgracie, se daří pouze dvěma účastníkům. Ostatní túru na chatu Bivaco Desio pojali jako aklimatizaci. Po doplnění zásob, u autobusu na parkovišti v Chiese, zahajujeme druhou část. Do paměti se nám vryla silnice do osady Franscie, odvážně vedená ve skalách nad údolím. Odtud nastupujeme strmý výstup končící druhého dne na chatě Marinelli Bombardieri. Po zjištění, že nocleh výše neseženeme, stavíme tábor přímo u chaty a zbytek dne věnujeme přípravě výbavy na ranní výškovou túru. Výstup od chaty Marinelli Bombardieri, po zajištěné stěně k rif. Marco e Rosso a na krásný vzdušný hřeben ke čtyřtisícovému vrcholu Piz Bernina, ležící na švýcarské straně, to je zážitek pro každého milovníka vysokohorské turistiky. Těm, kteří se vrátili z vrcholu, ve spokojenosti již nezabránil ani deštivý sestup z opuštěné chaty Screscen Entova do Chiesy in Valmalenco na závěr zájezdu. Mobilní telefony nám pomohli sejít se u autobusu a odjed před neustávajícím deštěm na noc k domovu.

Zájezdy

Pořádáme zájezdy pro sportovně založené zájemce, které nerozladí špatné počasí, trochu nepohodlí a kapka improvizace. Naše akce směřují do oblastí, kde jsme ještě nebyli, nebo jsou tak atraktivní, že je o ně znovu zájem. Při sestavování tras připravujeme u nejnáročnějších hlavních tras taky 1 - 2 trasy méně náročné, pro ty kteří si na tyto akce netroufají nebo jsou momentálně indisponovaní, a přesto se do této oblasti chtějí podívat. Při organizování tras se snažíme vyhovět individuálním požadavkům účastníků. Toto všechno nám dovoluje organizovat zájezdy do oblastí kde si běžné cestovní kanceláře zájezdy nedovolí uspořádat. Najdete tu partu lidí mezi kterými se budete dobře cítit nejen na zájezdech.

Přihlášení na zájezdy

Je možné u vedoucího zájezdu osobně, telefonicky nebo poštou př. el.poštou na adrese uvedené v propozicích jednotlivých zájezdů. Placení po dohodě s vedoucím osobně, složenkou nebo na účet PEV u banky, výjimečně přímo na zájezdě.

Podmínky:

1. Platná je pouze řádně vyplněná přihláška se zaplacenou cenou nebo zálohou. Výše zálohy je uvedena v propozicích akce, obvykle činí 50%.
2. Zbývající částku do plné ceny uhraďte, jakmile Vám sdělíme, že jste zařazeni na zájezd, nejpozději do termínu uvedeného v propozicích, nebo termínu který Vám sdělíme.
3. V případě, že zároveň přihlašujete účastníka mladšího 15 let, vyplňte za něj přihlášku. Tato přihláška musí být podepsána jedním z rodičů. Pokud dítě nejede s rodiči, musí být v přihlášce řádně vyplněn přihlášený účastník, kterého pověřujete odpovědností za Vaše dítě.
4. V ceně zájezdu, není-li uvedeno v propozicích, obvykle nejsou zahrnuty náklady na stravu, vstupné, noclehy a platby v zahraničí.
5. Na všechny účastníky, kteří včas uhradí cenu zájezdu, není-li uvedeno jinak, se vztahuje pojištění léčebných výloh.
6. Poplatek za stornování přihlášky - odřeknete-li z jakýchkoliv důvodů účast na zájezdu, bude Vám vrácena zaplacená částka snížená o stornopoplatek ve výši:

při ceně zájezdu	Do 1000 Kč		Nad 1000 Kč
Výše základního poplatku	50 Kč		100 Kč
Zbývá-li do odjezdu méně než	15 dnů	30 dnů	45 dnů
Připočte se k základnímu poplatku	60%	30%	10%

(např. při odhlášení týden před odjezdem činí poplatek u zájezdu nad 1000 Kč 100 Kč + 60% z ceny zájezdu.)

Případnou reklamaci lze podat do 15 dnů od posledního dne zájezdu. Zástupce SK potvrdí do 15 dnů příjem a sdělí postup vyřízení.

Slevy

Klubová sleva	**10% z ceny zájezdu**.Tato sleva náleží členům PEV, kteří mají zaplacené členské příspěvky na příslušný rok.
Sleva za včasnou platbu	**10% z ceny zájezdu**. Při placení po 31. lednu nebo méně než 6 měsíců před konáním zájezdu.

Slevy a přeplatky budou vráceny po zúčtování zájezdu.

Výbava

U běžných zájezdů není potřeba žádná zvláštní výbava. U zájezdů VHT, je kromě běžné turistické výbavy, potřeba přidat ještě stoupací železa, cepín přilbu a úvazky. Upřesnění výbavy je uvedeno v podrobných propozicích k jednotlivým zájezdům. U začínajících zájemců je možné (v omezeném množství) vypůjčit toto speciální vybavení u vedoucího zájezdu.

Pojištění

Pořádané zájezdy jsou většinou zaměřené na vysoké hory mnohdy vedené i mimo značené stezky, proto doporučujeme u zahraničních zájezdů připojištění léčebných výloh. U náročných VHT akcí taky pojištění pro rizikové sporty. Toto pojištění poskytují např. Česká pojišťovna 45 Kč, VZP 83 Kč, Wintertur 50 Kč. V případě členství v rakouském Alpenvereinu jste pojištěni i pro tyto aktivity. Členství v Alpenvereinu je možné sjednat i u nás na adrese: ALPY, Štefánikova 63, 150 00 Praha 5, tel.: 02/5732 8388, fax: 02/5732 4265, e-mail:praha@alpy.cz

Členství v klubu PEV

Členem klubu se může stát každý, kdo se zúčastní alespoň jednoho zájezdu vysokohorského typu a dvou zájezdů do Česka nebo na Slovensko a zaplatí řádně příspěvky na příslušný rok. Termín pro zaplacení příspěvků je vždy 31.12. předcházejícího roku, výjimečně 28.2. toho roku. V případě nezaplacení, ani ve výjimečném termínu, se členství pozastavuje nejméně na nezaplacený rok.

Informace o Klubu

Název klubu – Sportovní klub Přátelé evropských vrcholů Zlín
Zkratka – PEV
Aktivity – Vysokohorská turistika, Turistika, Orientační běh.
DIČ - 49158201
Číslo Bankovního účtu – ČSOB 8010-0403888243

A co budoucnost?

Zachovat dosavadní charakter klubu, počet zájezdů připravovat i nadále v původním počtu. Zkvalitnit informovanost členů i širší veřejnosti, proto se budeme snažit pořádat jednou za měsíc krátké informační schůzky na kterých by zájemci mohli zaplatit příspěvky, přihlásit se na zájezdy, vedoucí jednotlivých akcí zde budou účastníky informovat o změnách a upřesňovat programy.

Do dalšího desetiletí činnosti si vzájemně popřejme zejména neutuchající zájem, dobré počasí v rozhodující dny výstupů, toleranci a ohleduplnost která je heslem našeho klubu.

Členové výboru a vedoucí akcí

Bezručová Lenka – evidence členů a vybírání příspěvků
76005 Zlín, Moravská, 4775 tel. 067/ 7241184, tel. zam. 7002719, E-mail: lenka.bezrucova@avex.cz; (bezrucp@volny.cz)
Nevídalová Jitka - tajemnice
760 05 Zlín, Slezská 4771, tel. 067/ 43851, tel.zam. 852224
Šmatlová Milada - pokladní
76502 Otrokovice, Trávníky 1178, tel.067/ 923418, tel. zam.852 3617, E-mail: smatlovamilada@svit.cz
Doležal Ladislav – místopředseda a vedoucí akcí
76001 Zlín, Benešovo nábřeží 3951, tel.067/ 37895, tel. zam.067/ 522333

Kusák Stanislav – předseda a vedoucí akcí
76001 Zlín, Fabiánka II 263, tel.067/ 7218767, tel. zam.522 236, E-mail: sksak@volny.cz
Mikeska Jaroslav – člen výboru a vedoucí akcí
76001 Zlín, Fabiánka II č.261, tel.067/ 35518
Ševčík Vít – člen výboru a vedoucí akcí
76001 Zlín, Lesní 2939/20, tel.067/ 82670, E-mail: vitek.sevcík@volny.cz
Bezruč Josef – vedoucí akcí
76005 Zlín, Moravská 4775, tel.067/ 7241184, tel. zam., E-mail: bezrucp@volny.cz
Kunetek Jaroslav - vedoucí akcí
76001 Zlín, Svatopluka Čecha, tel.067/ 36661, tel. zam.522326
Novotný Jindřich - vedoucí akcí
76001 Zlín, Ševčovská 4078/56, tel.067/ 7216544
Ondrušák Jaromír - vedoucí akcí
76900 Holešov, Náměstí E.Beneše 1, tel.0635/ 23380 dtt, E-mail: info@drasal.cz
Sladkovská Věra - vedoucí akcí
763 61 Napajedla, Olbrachtova 1244, tel.067/ 7942033, tel.zam. 845258, mobil 0602565760 E-mail: vera.sladkovska@finet.cz (zlin@skrivan.cz)
Vacl Stanislav - vedoucí akcí
76500 Otrokovice, Stojanova 574, tel.067/ 7925884, tel. zam.7503414, E-mail: eos@volny.cz

Mnoho krásných výstupů v novém tisíciletí